

saadan, maa blive vedtagen saa eenstemmigt, som det er muligt, mener jeg, at den maa være kort, tyndig og klar, saaledes at den ikke alene kan blive læst af Udlandet, men ogsaa navnlig kan forstaaes af Alle her i Indlandet. Jeg troer ikke, at det vil være muligt at faae vedtaget en samlet Adresse, naar den skal lappes sammen af Vædringsforslag, der stilles af enkelte Medlemmer, thi der vil kun være meget liden Udfigt til, at slige Forslag kunne blive samlede til en saadan Enhed, at denne egner sig til at fremlægges for Hs. Majestæt Kongen. Derimod troer jeg, at man, naar man valgte et Udvalg, hvori de forskjellige Meninger vare repræsenterede, kunde ved en gjensidig Smødefommen holde de Punkter ude, hvorom der var Uenighed, og forene sig om dem, som det efter min Mening i dette Dieblik kommer an paa at udhæve, at Alle ere enige om, idet vi udtale for Hs. Majestæt, at Rigsdagen er berebt til at bringe ethvert Offer, der er nødvendigt for at værne om Rigets Ret og Ære. Jeg skal derfor vedblivende fastholde det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

P. Olsen: Det er ganske vist, at jeg under de nuværende Forhold, ligesom den ærede sidste Taler, ønsker en Adresse vedtagen, som Alle kunne slutte sig om, men Umuligheder kan man ikke forlange, og det forekommer mig, at det efter den Diskussion, der her er ført i det foregaaende og i dette Møde, har viist sig, at der er en saa principiel Uenighed tilstede, at det, naar Adressen ikke skal indeholde saa almindelige Udtryk, at den i Grunden Intet siger, vil være umuligt at faae den vedtagen af Alle. Jeg skal derfor tillade mig at slutte mig til dem, der ønske, at intet Udvalg nedfattes i denne Sag. De enkelte Vædringer, der kunne samle et Fleertal om sig, ville meget let kunne foretages ved Vædringsforslag, og Sagen vil efter min Mening lide en uødvendig Forhaling ved Udvalgs Nedfattelse.

Klein: Jeg skal tillade mig at tilføie den Bemærkning, at det er en Selvfølge — det tør jeg udtale paa samtlige Forslagsstilleres Vegne —, at man vil føle sig opfordret til at træde sammen og tage de Udtalelser, som

ere fremkomne under denne første Behandling, under Overveelse. Der vil være en naturlig Opfordring for dem, der kunne ønske større eller mindre Forandringer, til at henvende sig til Forslagsstillerne og samtale med dem, for om muligt at faae tilveiebragt Enighed, saa at Enighed paa denne Maade og ved Vædringsforslag til Sagens anden Behandling ligesaagodt ville kunne fremkomme som ved Udvalgs Nedfattelse. Vil man tage Hensyn til, at et lignende Adresseforslag er indbragt i det andet Thing, troer jeg dog ikke, at Sagens Stilling derved i mindste Maade forandres, thi en Samarbeiden, naturligtviis underhaanden, imellem de Mænd i det andet Thing, der have indbragt Sagen der, og Forslagsstillerne her i Thinget, vil ligesaavel kunne finde Sted som en Samarbeiden underhaanden imellem to Udvalg, hvoraf det ene er valgt i dette Thing og det andet i det andet. Det er min Tro, at Sagen ikke fremmes ved at nedfatte et Udvalg. Skulde et Udvalg have nogen Bestyrdning, saa maatte man jo søge deri at faae de forskjellige modstaaende Ansøuelser repræsenterede, og det skulde da altsaa ikke blot være de Ansøuelser, der fjerne sig fra Forslagsstillernes, hvad enkelte Ord eller Udtryk angaaer, men navnlig ogsaa de Ansøuelser, der principielt ere imod Forslagsstillernes. Men jeg vil henviis til det ærede Thing, om det troer, at det vilde være gavnligt og frembyde et ønskeligt Skue, naar der i dette Dieblik som Resultat af et Udvalgs Behandling angaaende det indbragte Adresseforslag fremkom en spaltet Komiteebetænkning, hvori den ene Deel udtalte sig for Yttringer i en Retning, og den anden Deel for Yttringer i en ganske modsat Retning. Jeg troer, det er meget heldigere, at man overlader til de enkelte Medlemmer at fremkomme med deres Vædringsforslag, forsaavidt de troe at kunne finde Samstemning for dem her i Thinget.

Winther: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at der har viist sig en stor Smødefommen fra de Mænds Side, der ere principielt imod de almindelige politiske Ansøuelser, som Forslagsstillerne bekjende sig til, og at der altsaa slet ikke fra, hvad den ærede sidste Taler